

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Filipa Dienstbiera a Štěpána Výborného v právní věci žalobkyně: L. V., proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2024, č. j. 3 Ad 13/2024-83, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 319/2024, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní v posledně uvedeném řízení proti soudci prvního senátu Nejvyššího správního soudu Ivo Pospíšilovi,

t a k t o :

Soudce prvního senátu Nejvyššího správního soudu Ivo Pospíšil **n e n í** vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 319/2024.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta její žaloba nazvaná jako „*žádost o odškodnění za protiprávní sterilizaci ve smyslu zák. 297/2021*“.

[2] Dne 21. 1. 2025 Nejvyšší správní soud doručil stěžovateli usnesení ze dne 17. 1. 2025, č. j. 1 As 319/2024-54, kterým ji vyzval, aby doplnila podanou kasační stížnost o podpis, a současně ji poučil o složení senátu a možnosti uplatnit proti rozhodujícím členům prvního senátu námitku podjatosti.

[3] V reakci na uvedené usnesení stěžovatelka podáním (doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 21. 1. 2025) vznesla námitku podjatosti soudce Ivo Pospíšila. Námitku odůvodnila tím, že vůči jmenovanému soudci nemá důvěru, neboť jí a její rodině škodil už jako generální sekretář Ústavního soudu tím, že nesprávně zakládal listiny do spisů. Stěžovatelka proto odmítla, aby se jmenovaný soudce seznamoval s její zdravotní dokumentací, a zároveň zpochybnila jeho kvality potřebné pro výkon soudcovské funkce.

[4] Šestému senátu Nejvyššího správního soudu byla námitka podjatosti postoupena k rozhodnutí dne 27. 1. 2025 spolu s prohlášením soudce Ivo Pospíšila, že k účastníkům řízení ani k věci samé nemá poměr, který by zakládal důvody pro jeho vyloučení

z rozhodování. Zároveň si není vědom žádných dalších důvodů, které by zpochybňovaly jeho nestrannost. Doplnil, že se stěžovatelkou vedl ze své dřívější pozice generálního sekretáře Ústavního soudu úřední korespondenci.

[5] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci *vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

[6] Stěžovatelka opírá vznesenou námitku podjatosti o to, jakým způsobem vůči ní soudce Ivo Pospíšil v minulosti vykonával úřední činnost, a dovozuje negativní poměr k její osobě z blíže nekonkretizované domněnky o nesprávném úředním postupu Ivo Pospíšila coby generálního sekretáře Ústavního soudu. V obecné rovině pak zpochybňuje způsobilost jmenovaného k výkonu funkce soudce.

[7] Důvodem pro vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci může být pouze jeho vztah k věci, k účastníkům řízení nebo k jejich zástupcům. Dovozuje-li účastník řízení podjatost soudce z jeho poměru k účastníkům řízení, musí zároveň konkretizovat, v čem tento poměr spočívá a jakým způsobem souvisí s projednávanou věcí a soudcem, který se na projednávání podílí. V opačném případě není námitka důvodná (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 11. 2004, č. j. Nao 43/2004-319, č. 1137/2007 Sb. NSS). Pochybnosti o podjatosti soudce pro poměr k účastníkům mohou kromě příbuzenských a obdobných vztahů vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům přátelský, anebo naopak zjevně nepřátelský. Samotné pracovní kontakty při dřívějším pracovním zařazení soudce jej z projednání věci vyloučit nemohou (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2003, č. j. Nao 28/2003-5, č. 49/2004 Sb. NSS).

[8] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka neuvedla nic, co by svědčilo o možné podjatosti soudce Ivo Pospíšila při projednávání a rozhodování její věci. Tvzení obsažená v podané námitce jsou dílem nekonkrétní a nepodložená, dílem nesouvisející s důvody, pro které by bylo možné o podjatosti uvažovat. Předchozí působení soudce na pozici generálního sekretáře Ústavního soudu nikterak nesouvisí s nyní projednávanou věcí, dovodit z něj nelze ani podíl soudce na předchozím rozhodování ve věci stěžovatelky ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2020, č. j. Nao 235/2019-41). To ostatně stěžovatelka ani netvrdila.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatelkou vznesené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že soudce prvního senátu Nejvyššího správního soudu Ivo Pospíšil není vyloučen z projednání a rozhodnutí výše uvedené věci.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 12. února 2025

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu